

Estapé respon

Hereu i els nois de la bicicleta

Mercat i política

Muriel Casals

Cuba i Adam Smith

Fabián Estapé

—Professor Estapé, l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, assegura que lluitarà fins al final per tornar a presentar-se com a candidat del PSC. Creieu que a Hereu li pot passar com a Pasqual Maragall, que des del carrer de Nicaragua se'l treguin del damunt?

—De ganes de treure's de sobre l'Hereu, a Nicaragua, en tenen moltes! Ara es deuen posar les mans al cap, i demanen a crits saber qui fou el responsable de posar-l'hi. La veritat és que hi ha gent a l'ajuntament molt millor que ell.

—El PSC té un recanvi de candidat que li garanteixi l'èxit electoral?

—Penso en Jordi Portabella. Si es presentés l'Hereu, jo no tindria dubtes que caldria votar Portabella. Ara bé, aquest Jordi és d'ERC. El PSC ha de fer comptes i calcular qui donarà el vot perquè l'Hereu continuï essent alcalde. I de la resta de partits, em temo que només poden comptar amb els nois de la bicicleta.

—Si el PSC perdés l'Ajuntament, perdria la Diputació de Barcelona, que dóna feina a moltíssimes persones del partit!

—No ho sabeu prou, quanta gent menja de la Diputació. És més suculent l'àpat de la Diputació que no el que donen molts ajuntaments junts. Que ho diguin també a Manuela de Madre...

—Les batusses del PSC poden afavorir Xavier Trias fins a fer-lo alcalde?

—És molt possible. Aquesta pot ser una mala sortida per als estratègics del PSC, perquè que hi hagi en Trias d'alcalde vol dir que hi ha CiU per a temps a Barcelona.

—Canviem de tema. El Parlament Europeu ha aprovat una nova supervisió financera per a evitar futures crisis. Entre més coses, dóna més poder al Banc Central Europeu. Sou partidari de concentrar poder en el BCE?

—Farien més feina donant més recursos al Banc d'Espanya, que és el que té experiència en el control financer.

—També es crearà un fons de garantia de dipòsits, que pagaran les entitats financeres mateix. No és, si fa no fa, el sistema de garantia que té el Banc d'Espanya des de fa molts anys?

—Exactament. El model, per més que pugui estranyar, és el Banc d'Espanya, una de les poques coses que encara funcionen bé!

—Les assegurances i les pensions també restaran sota control d'un nou organisme europeu. Fins a quin punt creieu que aquests nous vigilants poden evitar una altra crisi financera?

—Jo crec que una crisi financera no es pot ni preveure ni evitar. Si de cas, se'n pot minimitzar el risc. Ara, si es volen entretenir creant nous organismes per atipar més gent, doncs endavant.

—Almenys, als Estats Units ja han superat la crisi i la recessió. El poder financer nord-americà haurà après la lliçó de les hipoteques *subprime* i de Lehman Brothers?

—Estan disposats a esborrar de la pissarra aquests dos noms, però això no vol dir que ho esborrin del cap. El risc hi és: d'inconscients i d'avars el món n'és ple.

—Mentrestant, en una visita a Nova York, José Luis Rodríguez Zapatero ha considerat acabada la crisi del deute espanyol, perquè diu que el món ha recuperat la confiança en l'estat espanyol. Hi ha motius per a aquest optimisme?

—Té raó, pobret...

Quan el germà de Fidel Castro va succeir-li al capdavant del govern cubà, fa quatre anys, es va especular sobre la possibilitat de canvis en el caràcter de la política econòmica cubana. Fins ara no s'han vist transformacions substancials en el funcionament d'una economia que no ha aportat satisfacció ni a l'interior del país ni a l'exterior.

Fa pocs dies, en una de les poques reparacions públiques, Fidel va admetre que el model cubà no funciona, i les darreres setmanes les notícies fan pensar que Raúl Castro està decidit a engegar un procés de transició cap a fórmules que s'allunyen dels esquemes del socialisme amb una planificació molt rígida que ha estat vigent des de la nacionalització de pràcticament totes les empreses, l'any 1968.

Sembla que allò que ha convençut el governant cubà ha estat un viatge a la Xina, on ha vist com l'obertura a la iniciativa privada ha fet possible un ritme de creixement econòmic espectacular.

El problema és que no és gens clar que el terreny econòmic cubà sigui ara com ara gaire fèrtil; fa massa temps que l'estat ha actuat frenant l'impuls empresarial i oferint en canvi una certa protecció paternalista.

Ara el govern cubà ha anunciat que ja no es farà "responsable" de 500.000 treballadors públics que hauran de convertir-se en autònoms o crear cooperatives en un període de sis mesos. Curiosament, l'argument és que cal eradicar la idea que "Cuba és l'únic país del món on es pot viure sense treballar".

Caldrà veure si efectivament les noves circumstàncies susciten les ganes de treballar i de crear empreses que, segons Adam Smith, son pròpies dels humans.